

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره مبارکه محمد

قسمت اول

امروز میخواهیم در مورد سوره مبارکه محمد با همدیگر صحبت کنیم. این سوره یکی از سوره های قشنگ قرآن است که نکات خیلی زیادی در آیات آن است. وقتی که فرصت کردید قبل و یا بعد از این برنامه، این سوره را بخوانید میبینید نکات خیلی مهمی در آن است. بحث عمل در این سوره بسیار مهم است. من میخواهم یک دقتی در یکی از آیات و روی نکته بسیار مهم بدهم.

ما سعی میکنیم به برکت استفاده از قرآن، زاویه نگاهمان را مطابق آن چیزی کنیم که خدا و رسول نگاه میکنند. در یکی از برنامه ها در سوره مبارکه قاف که دو هفته گذشته بود اگر یادتان باشد، آیه ای را کار کردیم که زاویه نگاه ما را نسبت به خود خدا درست میکرد. امروز در مورد آیه ای میخواهیم کار کنیم که زاویه نگاهمان را نسبت به قرآن درست میکند. آن آیه این است:

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴)

آیا تدبر در قرآن نمیکنند یا اینکه قلب هایشان را قفل کردند.

این آیه چه زاویه دیدی را برای ما ایجاد میکند؟ نکته و یک سوال وظیفه ما در قبال قرآن چیست؟

اگر به ما بگویند قرآن کتاب خداست آیا قبول داری؟ خیلی ها هم قبول دارند. الحمد لله. وظیفه ما در مقابل کتاب خدا چیست؟

آیا همین که قرآن را لب طاقچه میگذاریم کافی است؟ آیا همین که میخواهیم سفر برویم قرآن را بالای سرمان میگیریم کافی است؟ آیا اینکه قرآن در سفره عقدهمان باشد و موقع خواندن خطبه عقد آن را باز کنیم کافی است؟ آیا اینکه عیدی ها را لای قرآن بگذاریم و موقع عید قرآن را باز کنیم و بچه هایمان و نوه هایمان پول را از لای قرآن بردارند کافی است؟ آیا زمان هایی که میخواهیم استخاره بگیریم و بگوییم با قرآن برای ما استخاره بگیرند کافی است؟ آیا حتی اینکه یک قرآن تو جیبی داشته باشیم و هر وقت راه برویم آن را باز کنیم و آن را مطالعه کنیم و قرائت کنیم کافی است؟ آیا اگر قرآن را با صوت خوشگل بخوانیم کافی است؟ آیا اگر قرآن را حفظ کنیم کافی است؟ آیا حتی اگر قرآن را هر روز با ترجمه بخوانیم کافی است؟

هیچکدام از این ها کافی نیست! این ها کار های خوبی بودند و حرفی هم نیست. کسی هم نمیگوید که بد است. روی قرآن دست کشیدن خوب است. از زیر قرآن رد شدن خوب است. باز کردن آن در سفره ی عقد خوب است. اما هیچکدام از این ها کافی نیست. حتی حفظ کردن قرآن کافی نیست. قرائت قرآن کافی نیست. حتی خواندن قرآن با ترجمه هم کافی نیست. پس این آیه چه میشود؟ أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ آیا نمیخواهید در قرآن تدبر کنید. وظیفه ما در قبال قرآن تدبر در قرآن است.

تدبر در قرآن یعنی اینکه آیات قرآن را بخوانید و ارتباط بین آنها را کشف کنی و بتوانید برنامه هایی که مبتنی بر آن است را به دست بیاوری و از همه مهمتر زندگی ات را براساس عاقبتی که قرآن تنظیم میکند تنظیم کنی که به این میگن تدبر در قرآن .

اصل واژه تدبر یعنی عاقبت را دیدن. اصل واژه تدبر یعنی یک انسان وقتی میخواهد یک کاری را انجام بدهد عاقبتش را ببیند و بسنجد و بر اساس آن عمل کند. تدبیر در امور را نشنیدید؟

تدبیر در امور یعنی وقتی میخواهی یک کاری را انجام بدهی انتهای آن را ببین و بسنج و بر اساس انتها و غایت آن عمل کن. به این کار تدبر میگویند.

تدبر لازمه اصلی زندگی ماست. تدبر در قرآن یعنی به برکت قرآن عاقبت ها را بسنج. انتها را ببین و بر اساس آن برنامه ریزی کن و براساس آن عمل کن. تدبر در قرآن یعنی برنامه ریزی زندگیمان بر اساس قرآن باشد. این غایتی است که از یک بچه مسلمان، از کسی که اعتقاد دارد که قرآن کتاب خدا است، انتظار میرود. پس یک وقت راضی نشوید اگر که قرآن را حفظ هستید. اگر قرآن را با صدای خوش میخوانید. اگر قرآن را حتی در جیبتان هست و گه گذاری باز میکنید و با آن حالی میکنید و ترجمه ای میخوانید و حتی فکری میکنید. این ها هیچ کدام کافی نیست. تدبر در قرآن لازم است. اینکه قرآن را بخوانید و ارتباطاتش را ببینید. عاقبت ها را براساس آن بسنجید و برنامه زندگیتان را بر اساس قرآن تنظیم کنید. ان شا الله که با تدبر در قرآن بتوانیم خودمان و زندگیمان را به سعادت برسانیم. این برنامه هم که ما انجام میدهیم، این چند دقیقه با من نگاه کن، غرضمان همین تدبر کردن در آیات و سوره های قرآن است و به برکت این تدبر راه زندگیمان را بتوانیم بشناسیم.

قسمت دوم

دیروز با یکدیگر در مورد سوره مبارکه محمد صحبت کردیم و بحث اینکه وظیفه ما در قبال قرآن تدبر است و تدبر یعنی اینکه برنامه ریزی هایمان و کارهایمان و غایت سنجیمان بر اساس قرآن باشد. اما یک نکته ی خیلی مهم و آن نکته ای که باید به شدت به آن دقت کرد و خیلی در زاویه نگاه خدا مهم است، اول جلسه ی گذشته که دیروز باشد، من این نکته را در ابتدای سوره مبارکه محمد اشاره کردم اینکه عمل در این سوره خیلی مهم است.

این را بگذارید در کنار نکته ای که دیروز مطرح شد. وظیفه ما تدبر است ولی باید با عمل همراه باشد. ببینید چقدر عمل در این سوره زیاد تکرار شده است.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (۱)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (۲)

فَإِذَا لَقِيْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ فِإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَوَيْسَاءُ لِلَّهِ لَآئِن تَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ (۴)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (۸)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۹)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ (۱۲)

أَقْمَنَ كَانَ عَلَىٰ بَيْنِهِ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۴)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۲۸)

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَنَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (۳۰)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ (۳۲)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ (۳۳)

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَمُ أَعْمَالَكُمْ (۳۵)

بحث عمل در این سوره خیلی مهم است. این را در کنار نکته ی دیروز بگذارید. برنامه ریزی کردن مهم است ولی عمل به آن هم مهم است. اینکه در زندگی فقط باید برنامه های خوب و ایده های خوب داشته باشد و بعد به آن عمل نکند، به هیچ دردوری نمیخورد. اولاً هیچ آدمی در این عالم بدون عمل نمی ماند. بالاخره هرکس یک کاری میکند. یکی می خوابد. یکی مینشیند. یکی حرف میزند و یکی سکوت میکند. این ها همش عمل است. مهم این است که آن برنامه ریزی هایی که در زندگی داریم و باورهای ایمانی داریم و یا تدبری که در قرآن کردیم باید به عمل تبدیل شود، باید عمل انجام داد.

به عمل کار برآید به فکر و به ایده و به نیت نیست. نه اینکه این ها مهم نیستند ولی به صرف نیت اتفاق نمی افتد. ما نیتمان این است که امام زمان بیاید. ما دوست داریم امام زمان بیاید. ما تدبر کردیم. برنامه ریزی کردیم. باید عمل انجام دهیم. مومن عمل گراست. مومن کسی است که اگر ایده و فکری دارد آن را به عمل تبدیل میکند. باید مواظب باشیم یک وقت باور های خوب و حس های مذهبی و حس های ایمانی خوب ما را از عمل دور نکند. آدم های خوبی نباشیم که فکر های خوبی دارند ولی آدم های گوشه گیر و منزوی هستند. به جای عمل انجام دادن ترجیح میدهند یک انتظار آرام و بی سر و صدا داشته باشند. این انحراف های اعتقادی که بعضاً در بین ما ممکن است، شکل بگیرد و عامل غربت تقریباً همه انبیا و تمام اهل بیت همین عمل انجام ندادن مومنین بوده است. دلشان با اهل بیت بوده اما شمشیرشان با کس دیگر.

ان شا الله همه روی عملهایمان دقت کنیم. آدم های عمل گرایی باشیم به باورها و اعتقاداتی که داشتیم عمل بکنیم و به این وسیله همراه با حضرت رسول محمد مصطفی (ص) باشیم.

غرض سوره مبارکه محمد

گوینده: می خواهی از نتیجه اعتقادات برخوردار شوی؟ پس عمل کن. تا با عمل کردن پای همه گفته هایمان نایستیم، در راه حتی اگر بهترین باشد، ماندگار نمی شویم. حال یک قانون ساده: اگر باورهایمان روی پایه های حقیقی قرار بگیرند، اگر به آن ها درست عمل کنیم، آن وقت در نامه اعمالمان جز عمل صالح نیست.

استاد چیت چیان:

بسم الله الرحمن الرحيم

زندگی با حرف نیست. با گفته نیست. با عمل است. عمل است که گفته ها، اعتقادات و باور های ما آدم ها را جلوه می دهد و برای آن ها اثر ایجاد می کند تا ایمان من، تا باور من و تا اعتقاد من و تا ادعاهای من به عمل تبدیل نشده، برای خودم هم هنوز ثمر ندارد. عمل، ضامن بهره مندی انسان از نتایج باور ها و اعتقاد های خوبی است که دارد. سوره مبارکه محمد(ص) آمده تا موضوع عمل و عمل صالح را در زندگی من و شما درست کند. آمده تا ما آدم ها را اهل عمل کند و بعد این عمل را که مبتنی بر باورهای درست شکل گرفته و باید بگیرد، عمل صالح کند، ارتقا دهد و از هر سوء در عملی جدا کند تا ما بتوانیم از نتایج پر ثمر و بی نظیر این عمل بهره مند شویم آن جایی که در توصیف بهشت می فرماید بسم الله الرحمن الرحيم. مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى. بعدا که در بهشت می روید، سیراب می شوی از نهر های آب گوارا، شیرهایی که طعمشان تغییر نمی کند، شراب های بهشتی که لذت نوشندگانشان است و نهرهایی از عسل مصفا. این ها ثمرات عمل صالح است. عمل صالح من و شما در بهشت می شود نوشیدنی های مصفایی که عطش و تشنگی ما را برطرف می کنند. پس امروز اگر عطش داریم، عطش رسیدن به حقیقت و به موفقیت، عطش رسیدن به امام، عطش رسیدن به قرآن، فقط با عمل صالح می شود به آن رسید و سوره مبارکه محمد(ص) آمده تا مسیر عمل و عمل صالح را برای ما باز کند و ما را به آن برساند.

گوینده: این را سوره ها گفته اند که سوره محمد حکایت رساندن انسان است به بهشت.